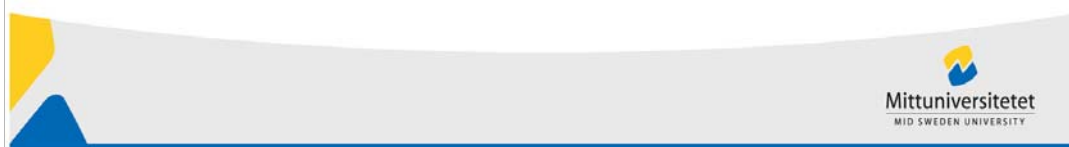

Schedulering med en processor

Lektion 6, Schedulering med en processor.

Kapitel 9 (sid. 393-422)

Ni har ju redan lärt er vad schedulering är för något. Nu ska vi gå lite djupare in i det och detta kapitel handlar om schedulering med en processor.

Varför Scheduling

- Minska responstiden
- Öka genomströmningen (*Throughput*)
- Höja processoreffektiviteten

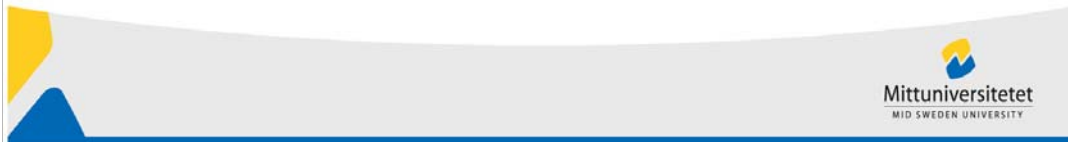

Bild 2: Varför är scheduling viktigt? Jo den syftar till att hantera ett par uppgifter som ställer olika krav:

- Minska responstiden, dvs. se till att alla processer inom rimlig tid får en chans att exekvera. Så att jag får resultat på t ex en inmatning.
- Öka genomströmningen (*throughput*), dvs. se till att så mycket arbete som möjligt utförs. Jämför med *throughput* inom datakommunikation.
- Effektiv användning av processorn. Minskad responstid kan ju stå i konflikt med ökad genomströmning.

Olika Typer Av Scheduling

Long-term scheduling	The decision to add to the pool of processes to be executed
Medium-term scheduling	The decision to add to the number of processes that are partially or fully in main memory
Short-term scheduling	The decision as to which available process will be executed by the processor
I/O scheduling	The decision as to which process's pending I/O request shall be handled by an available I/O device

Scheduling på olika tidsbas

Bild 3-4: Boken använder fyra olika typer/nivåer av scheduling. Dessa är kopplade till den processtatusmodell som visas i Figure 3.8b sidan 123:

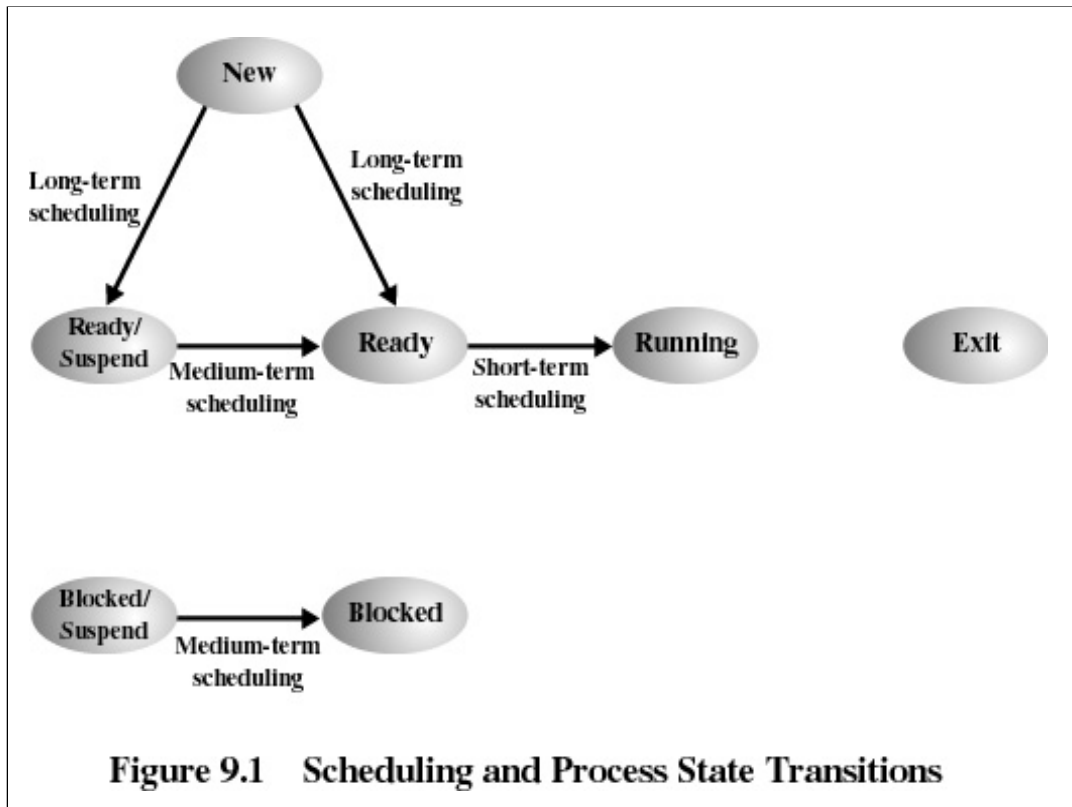

Figure 9.2 Levels of Scheduling

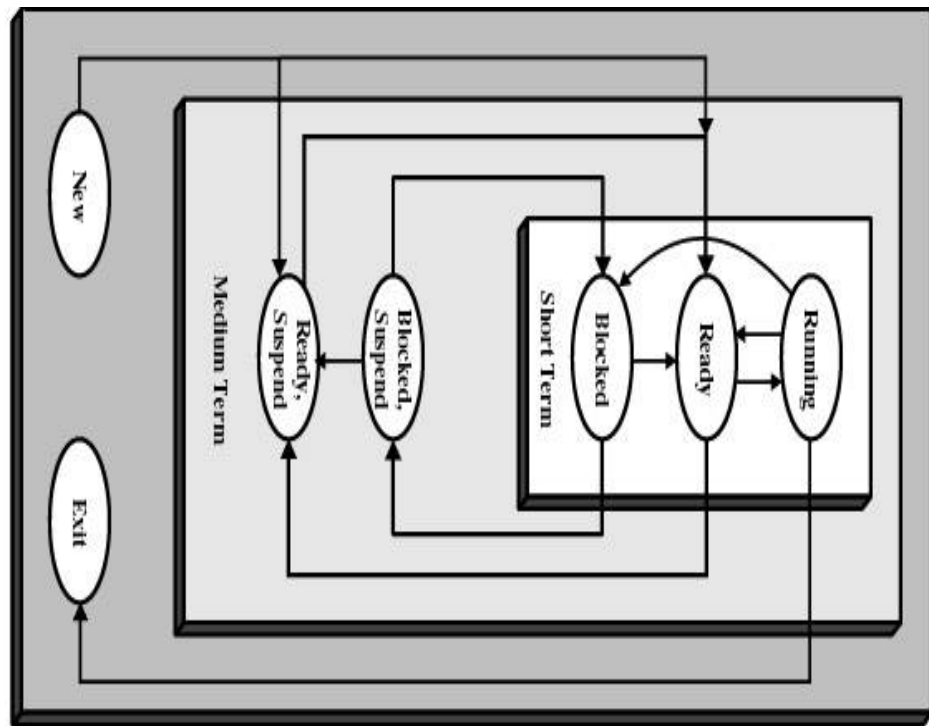

Bild 5: visar hur man har ritat om Figure 3.8b i en modell där scheduleringsnivåerna ligger som skal.

Sammanfattningen: scheduleringen ska hantera köer på ett sådant sätt att kötiden minimeras och systemet blir så effektivt som möjligt.

Long-Term Scheduling

- Fastställer vilka program som har tillstånd att exekvera på systemet
- Kontrollerar graden av multitasking
- Fler simultiga processer ger varje process en mindre andel av total processortid

• • *Bild 6: Long-Term scheduling*, som hör ihop med *Admit*. Vilka nya processer ska plockas in i ready-poolen. Här bestäms graden av multiprogrammering.

Long-Term scheduling

Alla program som startas hamnar ju först i en kö för Long-Term scheduling. Programmet blir ju en process först när det tas in och läggs i kön för Short-Term scheduling. Vissa system kan plocka in processer i kön för Medium-Term scheduling genom att lägga dom på disk. Som om de vore utswappade.

Kön kan behandlas first-come-first-served dvs. i tur och ordning som programmen startats, men processerna kan också väjas utifrån prioritet, förväntad exekveringstid, interaktivitet eller I/O-intensitet. Effektivast är att försöka ha en mix av processer som är I/O-intensiva och de som är använder processorn mycket. Då finns det ju alltid en processorintensiv process att släppa in om andra är avbrutna av I/O-hantering

Medium-Term Scheduling

- En del av swappfunktionen
- Är nödvändig för att hantera multitasking

- • *Bil d 7: Medium-Term scheduling, som hör ihop med Activate/Suspend. Dvs. swapp-funktionen.*

Medium-Term scheduling

Dvs. swapping har vi ju diskuterat ganska ingående i samband med minneshanteringen.

Short-Term Scheduling

- *Dispatcher*, funktionen som väljer vilken process som ska exekveras
- Den del som arbetar oftast
- Anropas vid olika händelser
 - Klockinterrupt
 - I/O-interrupt
 - Operativsystemsanrop
 - Signaler

- *Bil d 8: Short-Term Scheduling*, som hör ihop med *Dispath/Timeout*. Vilken process ska få exekvera nu?
- (*I/O scheduling* hantering av köerna till I/O-enheterna. Handlar egentligen inte om schemulering av processorn.)

Kriterier För Short-Term Scheduling

- Användarorienterad
 - Svarstid
 - Tiden mellan en begäran och data ut.
- Systemorienterad
 - Effektiv och effektivt utnyttjande av processorn

Scheduling algorithms

Resten av detta kapitel om schedulering behandlar Short-Term scheduling dvs. dispatherns arbete.

Bild 9-10: visar de konflikter som uppstår med short-term schedulering. Vi vill ha korta svarstider och hög trough-put. Problemet är att korta svarstider kräver liten time-slice för varje process, men vid liten time-slice så minskar trough-put pga. många context-switch.

För en ensam modern arbetsstation med relativt snabb processor blir inte scheduleringen kritisk. Däremot för en hårt belastad server.

Se även Table 9.2 i boken som visar olika kriterier för schedulering. Se till att ni förstår alla begrepp innan ni går vidare.

Kriterier För Short-Term Scheduling

- Prestandarelaterat
 - Kvantitativ
 - Baserad på ex. vis. svarstid och genomströmning
- Ej restandarelaterat
 - Kvalitativa
 - Förutsägbarhet

Prioritering

- Schedulingen kommer alltid att välja den process som har högst prioritet
- Använder flera läsköer för hantering av anrop med olika prioritet
- Lågt prioriterade processer kanske aldrig får exekvera (*starvation*)
 - Lösning: tillåt en process att ändra sin prioritet utifrån hur länge det var sedan den exekverades senast

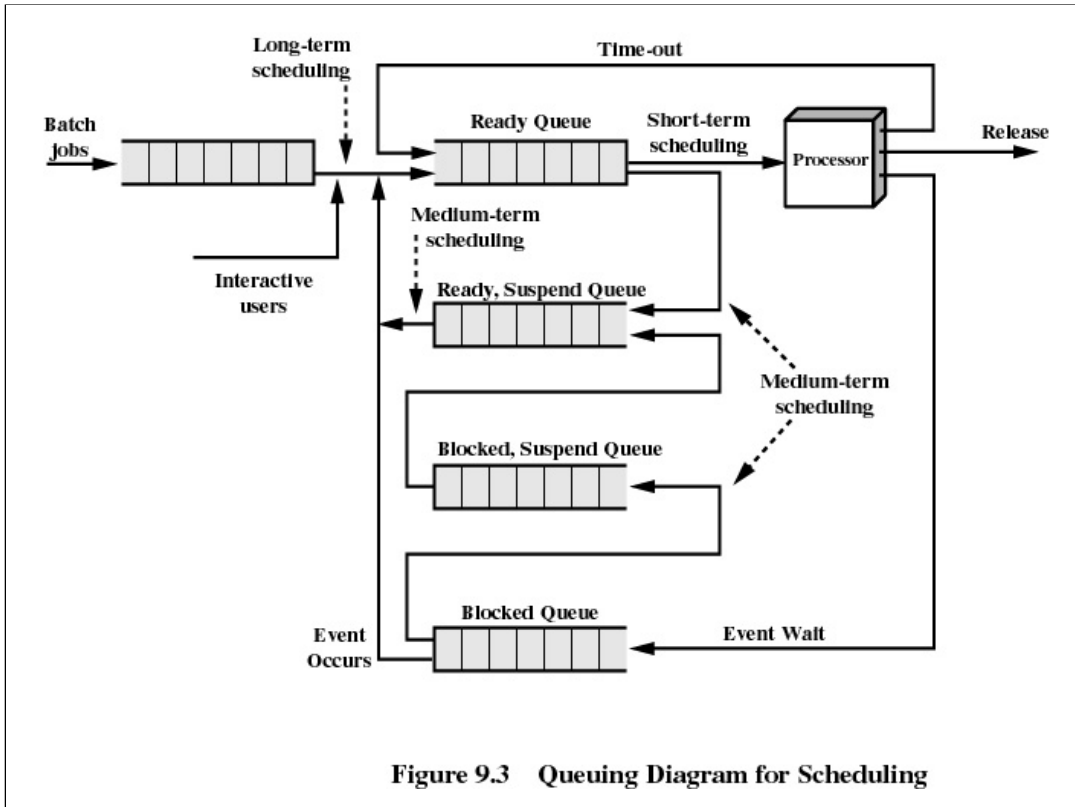
Processprioritet

Bild 12: (prioritering) ska komma före *Bild 11:* (Figure 9.3) och visar att det behövs köer på alla nivåer i schedulingen eftersom vi kan ha flera processer väntande på samma ställe.

Bild 11: för att se till att viktiga processer (interaktiva processer) hanteras före andra (ex

utskrift i bakgrunden) så tilldelas processerna olika prioritet. Vi kan då enligt *Bild 13* behöva flera köer, en för varje prioritetsnivå. Ett problem med prioritet är risken för att någon process aldrig får exekvera (*starvation*).

Resten av kapitlet behandlar olika scheduleringsstrategier för att uppfylla de kriterier jag valt (utifrån vad datorn arbetar som, Webbserver/mailserver etc).

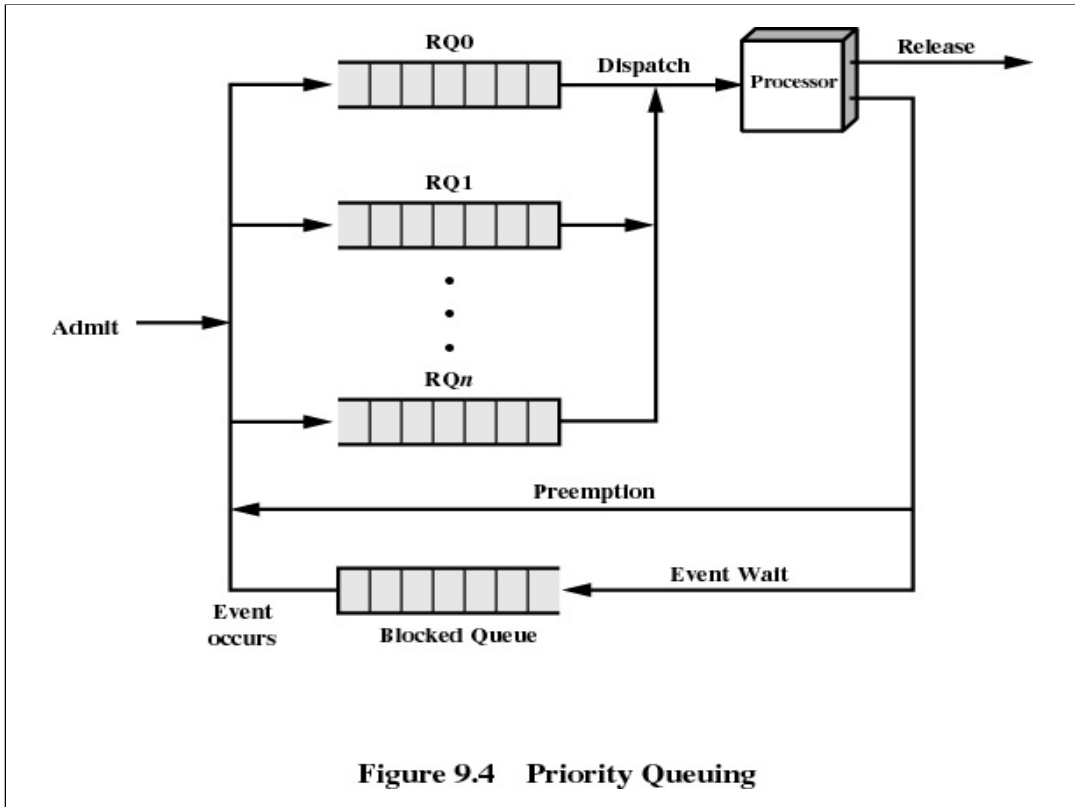

Figure 9.4 Priority Queuing

Scheduleringsstrategier

- *Nonpreemptive*
 - Den process som exekverar kommer att få fortsätta tills den är klar eller blockeras p.g.a. I/O-anrop
- *Preemptive*
 - Exekverande process kan bli avbruten och överförd till *Ready state* av operativsystemet (timesharing)
 - Ger en bättre service till alla. Eftersom en process inte kan lägga beslag på processorn lång tid

***Preemptive / non preemptive* schedulering**

Bild 14: visar den viktigaste skillnaden mellan *preemptive* och *non preemptive* schedulering. Vid *preemptive* kan en process avbrytas av OS när dess time-slice är slut.

Scheduleringsalgoritmer

Detta avsnitt börjar på sidan 400, "Alternative Scheduling Policies".

Börja med att läsa/lära om respektive strategi innan ni försöker sätta er in i alla tabeller och figurer i boken.

Exempel På Scheduling

Process	Arrival Time	Service Time
A	0	3
B	2	6
C	4	4
D	6	5
E	8	2

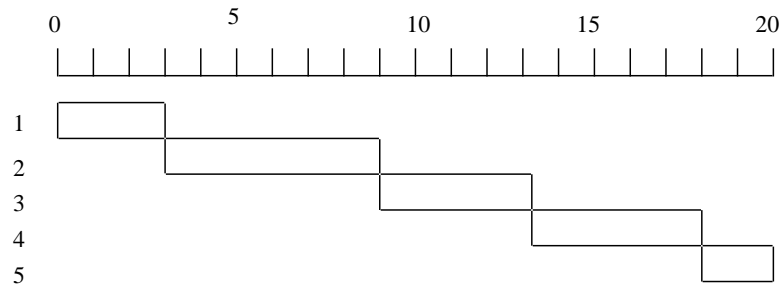

Bild 15: visar förutsättningen för resonemangen i de följande bilderna.

En process *arrival time* är alltså inte när den början exekvera utan när processen kommer till readykön. *Service time* är den totala tid som processorn behöver använda processorn innan den är klar. Ingen av processerna i exemplet har något I/O-anrop så de kör tills de är klara. Om de inte blir preemptived.

Samtliga strategier (policies) rör short-term scheduling, utan prioritering (utom den sista)

First-Come-First-Served (FCFS)

- Varje process placeras i Readykön
- När exekverande process slutar så kommer nästa process the i Readykön att väljas (äldsta)

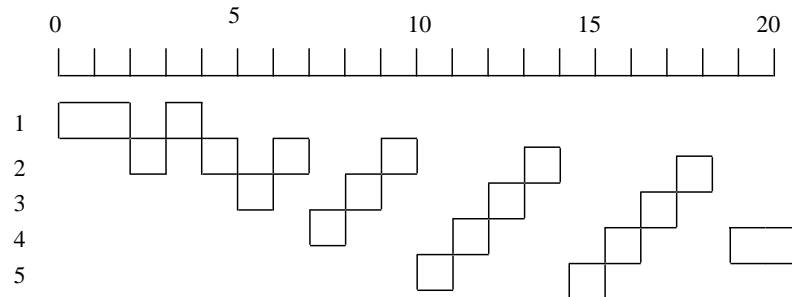
First-come-first-served

Bild 16-17: beskriver FCFS. Varje process placeras i kön efterhand som de kommer och får exekvera tills de är klara eller har ett I/O-anrop (non preemptive).

First-Come-First-Served *(FCFS)*

- Trots att en process skulle kräva liten processortid kan den få vänta länge
- Favoriserar processer som endast använder CPU
 - I/O-intensiva processer får vänta tills de andra är klara

Round-Robin

- Använder timerkontrollerad preemption
- En viss maximal tid är avsatt som en process får exekvera utan att avbrytas

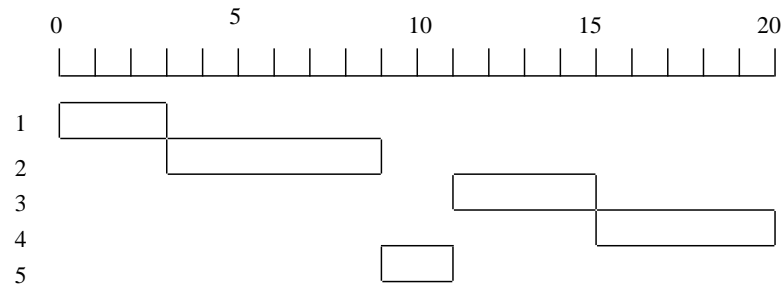
Round-Robin

Bild 18-19: beskriver Round-Robin (preemptive). När tiden är slut för en process tas nästa in. Alla kommer i tur och ordning att få exekvera.

Round-Robin

- Klockinterrupt genereras med jämna mellanrum
- När ett interrupt kommer så placeras exekverande process i readykön och nästa process i kön får exekvera
- Kallas också *time slicing*

Shortest Process Next

- *Nonpreemptive*
- Processen kortast förväntad exekveringstid väljs
- Gör att korta processer prioriteras

Shortest Process Next

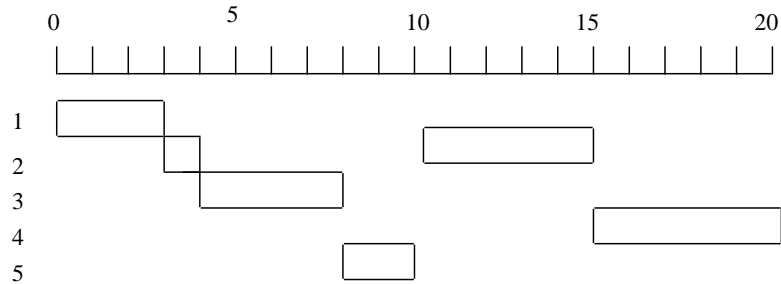
Bild 20-21: FCFS tar ju inte hänsyn till vilken process som tar minst tid att exekvera, en kort interaktiv process kan få vänta medan ett stort beräkningsjobb körs. För att öka throughput kan varianter tänkas.

SPN försöker göra just det. Problemet är att om vi har många ”korta” processer som hela tiden kommer, kan långa råka ut för starvation.

Shortest Process Next

- Svårare att förutsäga totaltid för långa processer
- Om förväntad exekveringstid för en process inte stämmer kan operativsystemet avbryta den
- Möjlighet att långa processer råkar ut för *starvation*

Shortest Remaining Time

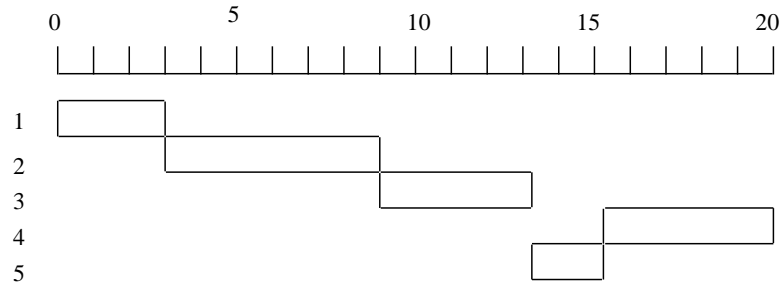

- *Preemptive variant av shortest process next*
- Kvarvarande exekveringstid måste uppskattas

Shortest Remaining Time

Bild 22: En variant till denna är då SRT som är preemptive "at arrival" dvs. om en ny process kommer som har kortare beräknat tid än den som för ögonblicket exekverar (detta måste uppskattas) så avbryts den exekverande processen.

Highest Response Ratio Next (HRRN)

- Välj nästa process med minsta

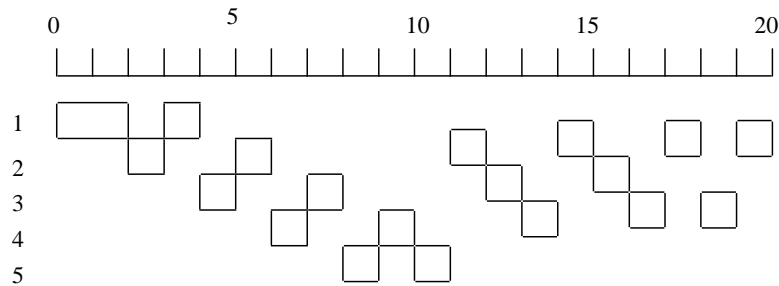
Väntad tid + förväntad exekveringstid
förväntad exekveringstid

Highest Response Ratio Next

Bild 23: HRRN kommer att välja den process som har väntat längst i förhållande till sin förväntade totala exekveringstid. Långa processer kan få vänta längre och korta snabbas på.

Feedback

- Sänk prioriteten för de som har exekverat längst
- Kontrollerar inte hur lång exekveringstid som är kvar

Feedback

Bild 24-25: Om vi inte vet eller kan beräkna den förväntade totala exekveringstiden så kommer SPN, SRT och HRRN inte att kunna användas. Vi använder då en feedback-metod där processens tidigare aktiviteter får avgöra scheduleringen.

Feedback-strategin är preemptive och använder prioritetssköer. En process som blir avbruten får sin prioritet satt utifrån hur länge den har exekverat (hur många gånger). Nya korta processer favoriseras framför äldre, längre. Internt i varje prioritetsskö används enkel FCFS.

Även här finns risk för att stora processer råkar ut för starvation, om det hela tiden kommer nya korta. Ett sätt att klara det är att öka längden på timeslice för processer med lägre prioritet.

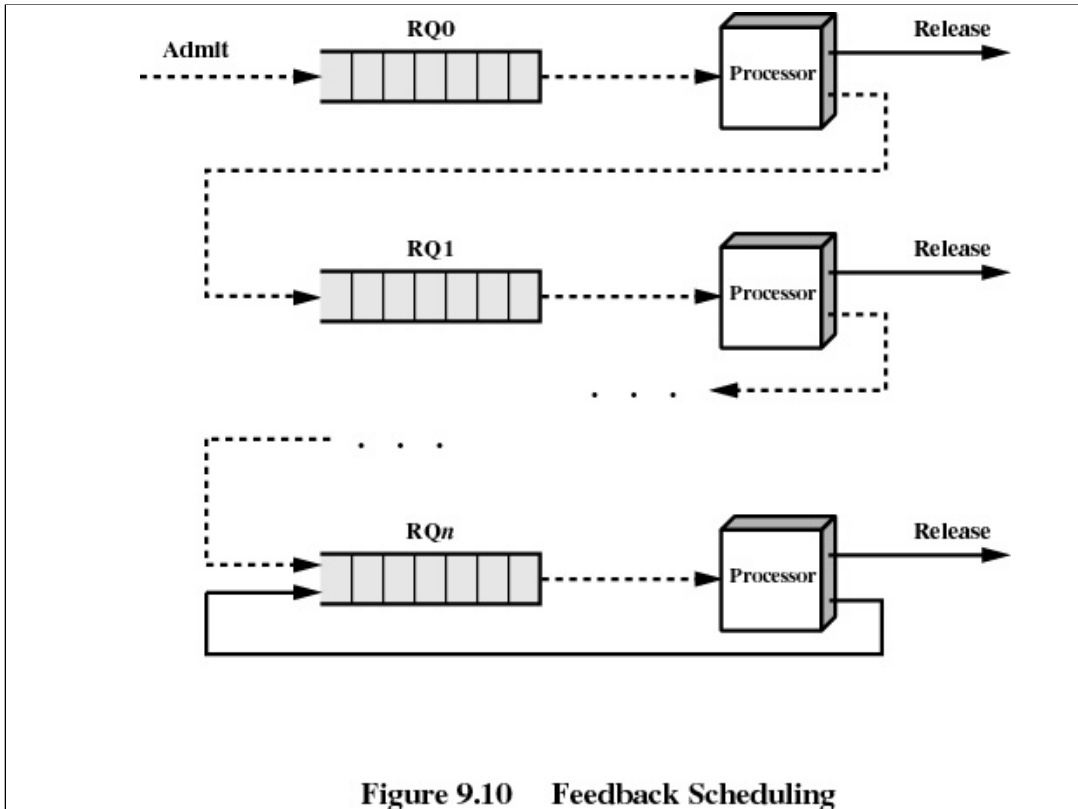
Som ni ser så är inte schedulering lätt, heller.

Jämförelse mellan algoritmerna

Nu är det dags att ta itu med *Table 9.3* sid. 401 som jämför de olika strategierna samt sidorna 402 och 403. Är allt solklart så gå vidare till sidorna 414-419. Ni behöver inte kunna rita upp några diagram, men kunna läsa och tolka.

Schedulering av processer med trådar

För att göra allt ännu svårare så kan ju en applikation bestå av flera processer och varje process av flera trådar (trådar är delar av en process som kan scheduleras fristående). Som användare har jag ju inte någon nytta av ett en enskild tråd i min applikation blir klar tidigt, om de andra blir hängande. Scheduleringen måste ta hänsyn till detta och se till att hela applikationen förs framåt.

Fair-Share Scheduling

- Användarnas applikationer körs som en samling av processer (trådar)
- Användaren är intresserad av applikationens prestanda, inte enskilda tråders
- Scheduling måste baseras på hela applikationen

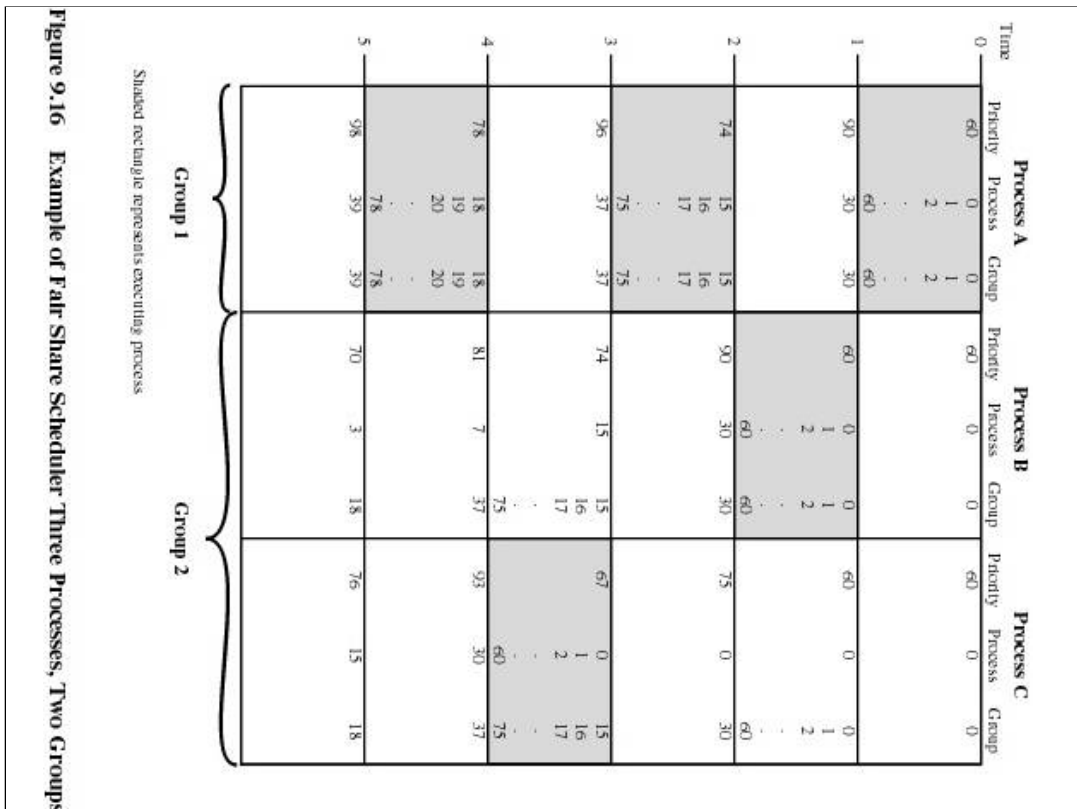

Figure 9.16 Example of Fair-Share Scheduler Three Processes, Two Groups

Scheduleringen kan dessutom behöva ta hänsyn till att olika användare/grupper av användare, ska ha olika prioritet. Här används *Fair-Share Scheduling* fastna inte i Bild 27.

Traditionell UNIX Scheduling

- Flernivå feedback med round robin inom varje prioritetskö
- Prioriteterna omräknas varje sekund
- Processen tilldelas en grundprioritet som lägger den i en prioritetsgrupp
- Omräkningsfaktorerna flyttar inte processen ur sin prioritetsgrupp

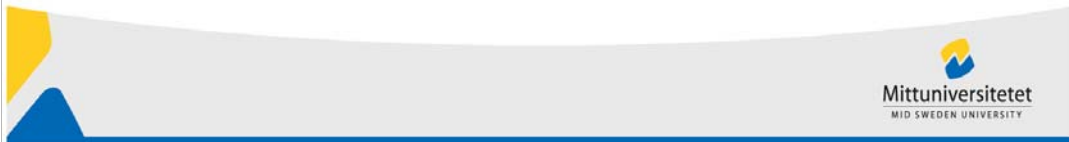

Bild 28-30: Raskt vidare till ett praktiskt exempel, UNIX-scheduling. Intresserade läser i boken.

Windows 2000 använder: preemptive scheduling, olika prioritetsnivåer med round-robin inom varje nivå och för vissa nivåer dynamisk prioritetshantering beroende på trådarnas aktivitet. Sidan 465ff i boken för de som vill läsa mera.

Prioritetsgrupper

- Från hög till låg
 - *Swapper*
 - Blockvis I/O-access
 - Filhantering
 - Teckenbaserade I/O-enheter
 - Användarprocesser

Time	Process A		Process B		Process C	
	Priority	CPU Count	Priority	CPU Count	Priority	CPU Count
0	60	0	60	0	60	0
1	75	30	60	0	60	0
2	67	15	75	30	60	0
3	63	7	67	15	75	30
4	76	33	63	7	67	15
5	68	16	76	33	63	7

Shaded rectangle represents executing process

Figure 9.17 Example of Traditional UNIX Process Scheduling